

A MI MÁJUSUNK

Írta: **Antalfy György**

*„Mert ott vagyunk mi immár mindenütt
Uj a világ nálunk is már, hozsánna.”
Ady.*

Száz esztendőnek kellett elteltetnie ahhoz, hogy a magyar nép hazájából végre valóban a dolgozó nép hazája legyen. A centenárius esztendő május 1-i ünnepe éppen ezért nemcsak a munkássztály ünnepe, nemcsak hatalmas demonstrációja a kettészakított munkássztály egyesülésének, megővekedett erejének, hanem csakugyan az egész dolgozó magyar nép ünnepe. A mai napon az egész ország népe a munkásegység, a munkás-paraszt szövetség, a nemzeti összefogás jegyében ünnepli a száz esztendővel ezelőtti forradalom és szabadságharc eszméinek valóra válását. Ünneplik a dolgozó tömegek azt a letagadhatatlan ténnyt, hogy ez az ország, amelyből gyáva megalkuvók száz évvel és huszonöt évvel ezelőtti rabláncot kovácsoltak szabadság és függetlenségi törekvéseinek elfojtására, földet és jogokat adó, kiváltságokat leromboló, gondolatszabadságot és nemzeti békét terjesztő, társadalmi válaszfalakat ledöntő, az ipart felszabadító, a munkát és a munkást elsősorban megbecsülő haza lett.

Ezen az új tavaszi seregszemlén felvonul az egész magyar, köztük a szegedi nép is, munkás, paraszt, értelmiségi, kisiparos, kiskereskedő, hogy ezzel is bizonyítsa ország-világ előtt: a reakció, az ellenforradalom talajt veszített és ebben az országban valóban a hazát látják azok, akik csak kitaszítottak, lenézettek, jogfosztottak, kizsákmányoltak és elnyomottak voltak. Hirdetni fogja a mai seregszemle, hogy ez a május a mi májusunk és hogy az osztályelnyomás, amely Magyarországon 1945-ig fennállott, nem a nép bűne volt. De hirdetni és ténnyel fogja alátámasztani azt is, hogy minden aljasság, uszítás és maga a háború is, amelyet a mi népünkkel és a körülöttünk élő népekkel szemben elkövettek, egy agónizáló önkényuralom kétségbeesett, esztelen erőlködése volt düledező kiváltságainak fentartására. A magyar népi demokrácia azonban éppen a hároméves terv munkálatainak sikeres előrehaladásával, immár a parasztságot is megmozdító munkaversennyel, a jobboldali szociáldemokraták feletti győzelemmel, a munkássztály egységének megteremtésével egyszerű és mindenkorra lehetetlenné tette, hogy a régi rend urai ráerőszakolják a jog nélküli népre és a gondolatrest polgárságra a mások bőrén szerzett előjogaik fentartását. Az ország határain kívül és belül pedig fe-

veszi a harcot azokkal szemben, akik a magyar nép hátrázott békevágya ellenére is újabb profitszerző, milliókat nyomorbadöntő háborút akarnak. Ehhez megvan minden erőnk, mert nem állunk egyedül. Mellettünk van a hatalmas és legyőzhetetlen Szovjetunió, de mellettünk vannak a népi demokráciák országai és az egész világ békét kívánó, dolgozó milliói.

Mindezt természetesen úgy érhetjük el, hogy mielőbb megteremtjük az egész magyar nép egységét, amely a múlt forradalmi hagyományaira, a jelen tett-fakasztó, a legjobb reménységekkel biztató tényekre építi programját. Biztató jel, hogy a koalíciós pártok is részt vesznek a mai ünnepségen, mert így még jogosabban számíthatunk arra, hogy az ünnepi hangulat után új lendületet kap a termelés, amelyet ma már a nép szükségletei szabnak meg. Ez annál is biztosabbnak látszik, mert már maguk a dolgozó emberek érzik, hogy a kiadott jelszó: „Tiéd az ország, magadnak épited!” valóssággá vált. A mindennapi gondok csökkennek, az élet-színvonal emelkedik, a munkás már a létminimumot meghaladó szükségletei kielégítéséről is gondoskodhat és látja, hogy minden, ami itt történik, azokért van, akik nem mások, hanem a saját munkájukból élnek és tartják fenn társadalmunkat. Látják, hogy a haza bilincseit Petőfi értelmében leráztuk, látják, hogy visszatértünk a forradalmi tradíciókhoz, igazi történelmi hivatásunkhoz, amely többé nem a feudalizmus és a kapitalizmus védelme, hanem a haladás, a szocializmus építése az egész magyar nép érdekében.

Ehhez a seregszemléhez csatlakozik az új Délmagyarország is, amelynek programja nem lehet más, mint a dolgozó nép szolgálata. Ezen túlmenően ez az újság szervezője és nevelője szeretne lenni Szeged összes dolgozóinak, hogy együtt oldhassuk meg az előttünk álló feladatokat, hogy együttesen teremtsünk ebben a városban is szélesebb kulturát, ipart és felekezeti békét, megbecsült művészetet és tudományt. A fejlődés, a haladás, a béke, a munka és a tudomány munkásai akarunk lenni. Mert csak így tudjuk lehetővé tenni annak a jövőnek bekövetkezését, amelyet Petőfi Sándor megénekelt, munkás- és jobbágy mártíroik százazrei vérükkel pecsételték meg és amelynek kialakításában hasznos láncszem akarunk lenni.

Kedden vagy szerdán érkeznek meg az első szegedi hadifoglyok

Ujonnan berendezett otthon, tiszta ág, meleg étel és szerető gondoskodás várja a hazatérőket

Még több mint ezer szegedi hadifogoly van távol otthonától és így érthető izgalmat keltett a városban az a hír, hogy eddig 4300 hadifogoly már megérkezett Máramarosra. A Szovjetunió nagylelkűsége lehetővé tette, hogy a régóta nélkülözött apák, férjek, fiak, testvérek ismét együtt lehessenek hozzátartozóikkal.

Szegeden minden előkészületet megtettek az érkező hadifoglyok fogadására. A szociális felügyelőség az állomás elsőemeleti várótermében rendezte be az új

hadifogolyszállást. Vele szorosán együttműködik a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetsége és az MNDSz, melynek asszonyai jövő héttől kezdve állandó inspekción tartanak az állomáson. Ugyanitt az érkezőket kiegészített ápolónő várja, az alagsorban pedig már berendezték a konyhát és az ebédlőt, biztosítottak minden szükséges élelmiszert. Mosdó, tusoló áll a hazatérők rendelkezésére, frissen huzott ágyak várják őket, hogy fáradalmaikat azonnal kipihenhessék. Ha tömege-

sen érkeznek, a jugoszláv hadifoglyotthonban bőven van még hely. A rászorultak ruhaneműt is kapnak, ezenkívül minden hadifogoly szükséglete szerint 20-tól 200 forintig terjedő egyszeri segítyt kap a szociális felügyelőség útján. Természetesen ingyen orvosi, fogorvosi kezelésben és jogi tanácsadásban is részesülnek. A szegedi hadigondozó nyilvántartó közlése szerint az első szegedi hadifoglyok megérkezése a jövő hét keddjén, vagy szerdáján várható.

Szívből köszöntjük a megújult Délmagyarországot

Révai József elvtárs, a munkáspártok nagyszegedi egységbizottsága, a város, az üzemek dolgozói üdvözlrik az egységes munkáspárt lapját

A két munkáspárti napilap, a Szegedi Népszava és Délmagyarország május elseji egyesülése osztatlan örömet váltott ki Szegeden. Szerkesztőségünkbe óránként érkeznek az üdvözlő táviratok és levelek. A város vezetői, pártok, üzemek, tömegszervezetek, egyesületek

távirataiból meleg szeretet és megbecsülés sugárzik az egységes munkáspárt egységes lapja, az újjászülető Délmagyarország felé.

Révai József elvtárs, a Szabad Nép főszerkesztője, városunk országgyűlési képviselője elsőnek üdvözölte lapunkat:

vetség helyi csoportja a demokratikus erők összefogásának pillérét látja az új Délmagyarországban. Kívánjuk, hogy a lap továbbra is harcos szócsove legyen a kisemberek érdekeinek — sürgönyzi az Ipartestület. Ehhez csatlakozik Tarján Tibor főtanácsos a kézműiparosság nevében. A kiskereskedők harcos orgánumát — köszönti lapunkban a kiskereskedők érdekképviselője.

A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, az orvosi szakszervezet, a magánalkalmazottak szegedi kerületi titkársága helyi csoportja, az egyetem központi üzemi bizottsága, a pénzügyigazgatóság dolgozói, a Munkaszolgálatosok Országos Antifasiszta Szövetségének helyi csoportja, az Ujságitróthon vezetősége, Both Béla, a Nemzeti Színház vezetőjének távirata mellett ott sorakozik a Gyufagyár, Márkus fatelep, Pick szalámigyár dolgozóinak távirata is. Laptársunk, a Szegedi Friss Ujság is első között küldte baráti üdvözlését.

Szívből köszöntöm a Délmagyarországot abból az alkalomból, hogy immár nemcsak a Magyar Kommunista Párt szegedi lapjaként jelenik meg, hanem a szociáldemokrata testvérpárt lapjával, a Szegedi Népszavával egyesülve május elsején első ízben jelenik meg a szegedi dolgozók, a szegedi munkásság, az új egyesült párt, a Magyar Dolgozók Pártja hivatalos szegedi újságjaként.

Kívánom és remélem, hogy a Délmagyarország továbbra is betölti hivatását: harcos lapja lesz az egységes munkássztálynak, szervezője és nevelője Szeged dolgozó népének, hirdetője a népi demokrácia, a szocializmus győzelmes eszméinek.

A két munkáspárt nagyszegedi egységbizottsága táviratában a Délmagyarországot, mint a munkásmozgalmat élharcosát szívől köszönti és sok sikert kíván további munkájához.

„A magam és pártom, a Nemzeti Parasztpárt nevében demokratikus sajtónk új, erős lapját, az egyesülő munkáspártok sajtóorgánumát az új Délmagyarországot őszinte örömmel üdvözlöm” — írja ugyancsak az első között Gyáni Imre főispán.

„Szeged város neyében köszöntöm az egységes munkáspárt szegedi harcos lapját” — táviratozta Dénes Leó polgármester elvtárs. „E lap az új történelmi korszak kezdetén irányítója és vezetője lett a helyes népi politikának” — írja Diczfalussy Ferenc rendőrvézérőrnagy a demokratikus rendőrség nevében.

„Meleg szeretettel üdvö-

zöljük a „Délmagyarországot” — írja id. Komócsin Mihály elvtárs, megyei szakszervezeti titkár. — „Huszonhatezer szervezett szegedi dolgozó nevében szeretettel üdvözlöljük a magyar dolgozók pártjának új lapját” — hangzik a Szakmaközi Bizottság távirata.

A Szabadságharcos Szö-

Ortutay kultuszminiszter leplezi le Radnóti Miklós szobrát

Elfelejtett nagy fiát ünnepli szerzőn Szeged. A Dóm-téri emléksarnokban ezen a napon leplezik le Radnóti Miklósnak, a volt Szegedi Fiatalok kiemelkedő íróegységének szobrát. Radnóti Miklós költői és irodalmi tevékenysége szorosán összefügg Szeged életével. Verseiben az Alföld hangulatának pompás visszatükrözéseit adta. Baloldali, haladó-szemléletű magatartása miatt egyik verseskötetének kiadása

után bíróság elé állították. Végül a fasiszta terror több más haladószellemű író-társával együtt tarkólövessel vetett véget életének.

A modern irodalmi szemlélet egyik kialakítójának: Radnóti Miklósnak szobrát régi barátai és kollegái készítették el Budapestén. Szerdán délelőtti fél 12 órakor Ortutay Gyula mond ünnepi beszédet a szobor leleplezésénél.